

KIRJOTUSKILPAILUMME EHDOT

- Saadaksemme kullakin paikkakunnalta kykenevän kirjeenvaihtajan jonka avulla voimme seurata tapahtumia koko piirissämme mahdollisimman luotettavien tiedonantojen perusteella, olemme suunnitelleet yleisen kirjeenvaihtokilpailun, joka alkaa tammikuun 21 päivänä ja kestäää kymmenen viikkoa, eli huhtikuun alkuun.
- Kilpailuun voi ottaa osaa jokainen puolueen jäsen, joka vain haluaa, ja jaeaan siitä seuraavat palkinnot:
 - I Oliver kirjotuskone No. 9 (uusin Oliver koneista).
 - II 25 dollarin arvoisen gramofoni.
 - III 18 dollarin arvoisen gramofoni.
 - IV/10 dollarin arvosta kirjallisuutta saajan valinnan mukaan.
- V Englantilais-Suomalainen sanakirja, toimittaneet C. G. Swan ja Hanna Granström.
- VI Suomalais-Englantilainen sanakirja, toimittanut Severi Alanne.
- Yllämainittujen palkintojen lisäksi jakavat valtiokomiteat — ja toivottavasti osastokin — omassa piireissään erikoispalkintoja, joiden saanti ei millään tavalla estä kilpailijaa saamasta mitä hyvää näistä yleispalkinnoista.
- Kilpailuun voi ottaa osaa kaikenlaisilla kirjotuksilla, kuten kansankirjeillä, artikkeleilla, kertomuksilla, omintakeisilla ja suomennetuilla. Suomennoksiin mukaan on lähetettävä alkuperäinen, paitsi milloin se on otettu jostakin yleisesti tunnetusta teoksesta, jolloin sen mainitseminen riittää.
- Palkintotoimareina toimii viisi henkilöä, joista kaksi valitsee piirikomitea, yhden Californian, yhden Washingtonin ja yhden Wyomingin valtiokomitea. Toimitushenkilöitä ei niillä saa kuulua.

Samoin tekee puolueen sanomalehdistö parhaansa kaikkialla, taistellessaan sensuurilain alla varsin vaikeissa olosuhteissa. Chicagon sosialistiset lehdet ovat suureksi avuksi, ja samoin sosialistinen päivälehti Leader Milwaukeeessa.

Vanhon puolueiden johtajat hämmästyneitä.

Puolueen toimeenpanevan valiokunnan julistus miljoonan dollarin vaalitaistelurahaston keräämisestä herätti sosialistien innoituksen kaikkialla. Ja samalla tavalla se kiihdytti sosialistien vastustajien pelkoa, ajan demokraattien ja republikaanien puolueiden johtajat toimenpiteisiin puolueittensa yhdistämiseksi tulevan syksyn lainlaajituskäytön ja kongressimiesten vaaleissa. Kaikuna sellaisia toimenpiteistä voidaan pitää chicagolaisien vanhojen poliitikoitsijain suunnittelema kevään valtuusmiesvaalien sivuttamiseksi, tarkoituksella siten estää sosialistit saamasta lisää voimia valtuustoon siellä nyt olevan kolmen valtuusmiehen avuksi.

Kun Associated Press lähetti maan sanomalehdistölle tiedon sosialistipuolueen päätöksestä kerätä miljoonan dollarin vaalitaistelurahaston, kirjottivat useat porvarilehdet sen johdosta toimintakirjoituksia, siten osoittaen että koko osastun sanomalehdistön ja sen takana olevan luokan ainoana pelättimenä on sosialistipuolueen voiman kasvaminen.

Kapitalistiset sanomalehdet ja poliitikoitsijat Washingtonissa ovat huomattavasti huolissaan sosialistipuolueen suunnitelmasta miljoonan dollarin vaalitaistelurahaston keräämiseksi, peläten sosialistien saavuttavan vaalivoittoa ja valitsevan useampia kongressimiehiä, jos se saa niin paljon varoja kasvatustyyön tekemiseen.

Socialistipuolueen äänimäärän tavaton kohoaminen äskeisissä vaaleissa on pakkottanut kummankin työväestölle vihameilisen puolueen asettumaan keskinäisissä riitaisuksiin puolueettomalle kannalle niissä piireissä, joissa sosialistipuolueen äänimäärän valtava kasvaminen näyttää varmalta.

Vanhut puolueet yhtyvät.

Demokraattipuolueen kansalliskomitea suunnitteli äskettäin pitämässään kokouksessa valiokunnan valitsemista, joka tulisi keksimään keinoja demokraattien ja republikaanien toiminnan yhdistämiseksi niissä kongressimiespiireissä, joissa sosialistipuolue mahdollisesti saisi kylliksi ääniä valitukseen ehdokkaansa kolmantena ehdokkaana. Sellaisia piireissä pidetään demokraattien ja republikaanien yhtymistä sosialistipuolueesta vastaan aivan avoimena välttämättömyytenä. Ja jotta vanhojen puolueiden poliitikoitsijat voisivat välttää keskinäiset riitaisuutensa, suunnittelivat yhteistoimintaa silloin perusteella, että jollaisissa piireissä, joissa demokraattipuolueen äänimäärä on edellisissä vaaleissa ollut suurin, asetettavissa demokraattien ehdokas, ja sellaisissa joissa republikaanit ovat olleet enemmistönä, republikaanien, joita sitte kaikessa sovinnossa äänestettäisiin. Sellaisia toimenpiteitä ajatellaan ainakin vielä tällä kertaa päästävän voitolle sosialisteista.

Republikaanipuolueen kansalliskomitea kokoontuu St. Louisissa helmikuun alkupäivinä, harkitakseen sosialismivaraa, ja epäilemättä tulee se suostumaan demokraattien ehdotukseen yhteistoiminnasta.

Washington Star-niminen, kiikka sosialismivastainen sanomalehti lausui julki kapitalistipuolueiden ensimmäisen tuente-purkauksen ja pelon siitä, että sosialistit kongressimiesryhmä suurensi. Puhueksaan sosialistipuolueen miljoonan dollarin vaalirahaston keräämisaikeista, sanoo lehti:

"Tämä summa osoittaa sosialistipuolueen kasvamista ja sen nykyisten johtajien ja toimitusjäsenten tarkoituksia ja pyrkimyksiä. Hajallaan yli koko maan ei miljoona dollariaakaan ehkä olisi suuria aikoja, mutta siten eivät sosialistit suinkaan tulisi sitte käyttämään. Niillä on tarkoituksena käyttää se niissä piireissä, joissa voiton toiveet ovat suurimmat: joissa puolueen oma voima, tai toisten puolueiden heikkeneminen näyttää antavan toivoita voitosta. Sosialistit eivät suinkaan yritä saada kontrollia käsiinsä tulevassa kongressissa, vaan ainoastaan jalustajia siellä, jota toisten puolueiden tasaväkisiksi sattuessa voitaisi käyttää myönnöstyksen aikaansaamiseksi. Siten käytettyinä voi miljoonan dollaria jakaa varsin edullisiin vaalitaistelurahastoihin."

Star'in tutkimukset osoittavat, että sosialisteilla ovat suurimmat voitontoiveet New Yorkissa ja pohjoisilän ja keskilän valtioissa. Lehti myöntää edelleen, että jos puolue onnistuu saamaan joitakin Hillquitin ja Bergerin kaltaisia edustajia tänä vuonna, tulee sillä olemaan sangen kunnollinen peruste vaalitaistelulle vuoden 1920 vaalidestin vaaleissa.

Äänimäärä Milwaukeeassa kasvoi paljon.

Milwaukeeassa juuri toimitetuissa senaattorin täydennysvaaleissa kohosi sosialistien äänimäärä niin paljon, että yhdistyneet porvaripuolueet saivat ehdokkaansa valituksi ainoastaan 217 äänen enemmistöllä.

Nämä täydennysvaalit olivat seurauksena siitä, että porvarit pakkivat sosialistien senaattorin, тов. Frank Ragusen, pois edustajapaikaltaan, kun hän ei suostunut "peruuttamaan" erästä lausuntoaan tavalla, jota porvarit vaativat. Ragusen tilalle tuli valituksi yhdistyneitten porvarien ehdokas, mutta porvarien äänimäärän enemmistö, joka viime vaaleissa oli 2,100, hukeni näissä vaaleissa 217:een.

Ja puoluetta vastassa olivat tällä kertaa paljon vankemmat voimat kuin viime kerralla; eivät ainoastaan varsinaiset porvarit, vaan monet niistä puoluehjoista, joita puolue on äskettäin erottanut jäsenyydestään, kuten A. M. Simons ja W. G. Weyland, tekivät kaikkensa vanhojen puolueiden voittoon saattamiseksi, väaristellen sosialistipuolueen tarkoituksia. Charles Edward Russell tuotettiin kiillevän kyytiä Milwaukeeen, kun pelättiin sosialistien kaikesta huolimatta pääsevän voitolle.

Samoin oli porvarien vaalitulona kuvernööri Phillips, jonka suosiolla avustuksella sosialistien tutkimus Wisconsinin yliopistossakin on saatu lopetuksi.

"Rahaa virtasi vastustajiemme käytettäväksi kuin vettä," lausui sosialistien ehdokas, toveri Melms, "useat vanhojen puolueiden äänestäjistä kyllästytivät kokonaan eivätkä menneet ollenkaan äänestämään. Seuraavalla kerralla ne äänestävät sosialistipuolueen mukana. Näiden vaalien tulokset takaavat meille täydellisen voiton tulevissa lainlaajituskunnan ja kongressimiesten vaaleissa."

ERIKOISKYHÄYKSENI KIRJOTUSKILPAILUUN.

Kaksi vuotta sitte kun oli To-verissa kirjotuskilpailu, niin nielin siihen ottaa osaa, vaan kahdesta syystä en voinut sitä tehdä. Esteet olivat seuraavat: Kun oli huono työnsaanti, niin leipävarras oli niin korkealla, että otti kaiken ajan sieltä kurkotella kakkua. Se huoli, mistä saisi seuraavan aterian piti ajatukseni niin kahlehdittuna, etten voinut ruveta niin suuritoiseen henkiseen ponnistukseen kuin kirjotuskilpailuun, ja toiseksi, kirjotustaitoini pidin kyseenalaisena siihen toimeen. Nyt kun kansojen teurastus on sallinut minullekin jonkunverran ansaitsemahdollisuutta, niinollen leipähuolet eivät rasita siinä määrässä etten sen takia voisi kilpailla ja kirjotuskyykyini on myös jonkunverran korjaantunut nyt mainitusta ajasta, niin että nyt yritän voinko urheilua henkiselä alalla. Nähdäks, olen kolmasti palkittu mies ruumiillisesta urheilusta. Poikasena sain ensimmäisen palkinnon hiitokilpailussa ja kaksi ensimmäistä palkintoa olen voittanut juoksukilpailussa. Tämän esitän siksi, että jos samallaistella menestyksellä voisin urheilua kirjotustaidolla, niin olen vaarallinen kamraatti kirjotuskilpailussa kynäsankareille. Ei pidä ymmärtää, että tahtoisin ylvestellä tai dollaki, voinhan käydä siten, että kaikki kilpailutoivot ovat taidokkaampia kuin minä. Mutta sitte vartenhan sitä kilpailaan, että nähdään "kuka on toinen."

Itse kilpailun periaatteellisesta puolesta.

Kilpailu on porvarillisen yhteiskunnan peruste. Porvarillisen yhteiskuntaohje sanoo yksilölle: Sinun on katsottava eteesi, se on sinun oma asiaksi, miten sinä tulet toimeen. Sitte syntyy niin sanottu "vapaa kilpailu". Jokainen koettaa yksilöllä tulla toimeen ja saada mahdollisimman paljon haltuunsa rikkautta, valtaa ja kunniaa ja tämä kaikki tehdään vain yksilöllisen minän kohottamiseen, joka ei jaksa kilvoitella, hän kaatuu. Kansakuntien sisällä taistelevat kansalliset keskenään edusta ja samana periaatteen mukaan taistelevat kansat kansainvälisesti edusta keskenään. Porvartit eivät viissin rajan saakka yhteistoiminnassa maailman markkinoilla, mutta niitä asioita, joita he eivät voi ratkaista sovinnollista tietä, ratkaistaan voimalla ja se voima ilmenee suurissa sotajoukoissa ja sota-aseissa. Sitte johtuu sotavarustelu, josta seuraa viississä tilanteessa sellainen mailman katastroofi kuin nykyään on. Siis kilpailu, jolla tavoitellaan yksilöllinen etua, johtaa sotaan.

Socialistinen yhteiskuntaohje sanoo päinvastoin: Tee työtä omaksi ja toisten hyväksi voimeksi mukaan. Jos sinulla on joitakin erityisiä lahjoja tai olet voimakkaampi toisia, niin sinulla ei suinkaan ole mitään oikeutta niistä saada, erityisiä oikeuksia. Heikommat ovat monessa suhteessa sinulle avuksi, niin auttaa sinä lahjoillasi heikompiä. Tehdään työtä kaikki yhteiseksi hyväksi ja sillä tavalla saavutetaan yleinen hyvinvointi.

Jos me työläiset pitäisimme velvollisuutenamme toimia sosialististen periaatteittemme mukaan, niin ei tarvitsisi ryhtyä tuollaisiin porvarillisiin toimenpiteisiin, kuten Toverin on tähtynyt ryhtyä taaskin. Kirjotellissimme yhteisen asian hyväksi sen kuin voimme ja asiamme vaatii. Mutta, kun olemme porvareita mieleltämme, niin meidän täytyy voitonhimoilla ja yksilöllisiterakkautella kutkuttella toimitantaan oma asiamme hyväksi. Siitä johtuu nykyinen alkava kirjotuskilpailu. Onhan siitä palkinnon voitajalle monenlaisia etuja. Se aineellinen saalis, vaikka ei ole erittäin iso, niin sekin "kaunaa" jotakin. Mutta sen minän kohottaminen, että olla palkittu, se se todellinen voiton on; se tyydyttää meidän turhamaisen ihmisten iterakkautta-

ta. Siis, eläköön kilpailu ei yksilöllä hyväksi vaan joukkojen! Kirjotusteni todenperäisyyttä tulen todistamaan kahdella nimellä. Se meinaa sitä, että toisten kirjotusten alla käytän isältä perittyä nimeä, toisissa taas omaa keksimääni, kuinka kulloinkin asiat vaativat. Matkin kirjailijoita, sillä tavalla he myös tekevät. Roikaleet, jotka tekevät kaikellaisia konnantoita, esiintyvät monella eri nimellä. En tiedä, mistä johtuu se, että kirjailijat käyttävät tekeleittensä alla monta eri nimeä. Johtuisiko se heidän roistomaisuudesta? Pikemminkin uskon sen johtuvan siitä, etteivät viitsi käyttää oikeaa nimeä sen pödynä, mitä ovat kirjottaneet.

ERI LUOKAT OVAT SITTEKIN OLEMASSA

(Minneapolis Labor Review)

Mutan Minneapolisin sunnuntai-lehti lausaa seuraavat, Chas. Edward Russellin mielipiteet yhteiskuntarakenteestamme: "Luokkataistelun saarnaaminen ja luokkataistelu ei ole saanut mitään aikaan Yhdysvalloissa, eikä olisi voinutkaan saada. Ja syy siihen on siinä, että täällä ei ole olemassa luokkia. Meillä ovat suuret voimat toinen toisiansa vastaan, saaden aikaan suuria kysymyksiä, mutta luokkia meillä ei ole. Jokainen joka tuntee Amerikan, pitää sen tietynä, mutta vasta sota sen osotti." Edelleen kertoo sama julkaisu: "Luokkataistelu ja luokkatietoisuus ovat vieraita amerikalaisella maaperällä, ne ovat tuotettuja ja niistä maista joissa on olemassa luokkia luokkatietoisuuteen ja keskinäiseen taisteluun. Luokkien olemassaolo on välttämätön ennen kuin syntyy luokkataistelu, ja niiden täytyy olla jonkinlaisia suljettuja yhtymiä, jotta niillä syntyisi itsetietoisuutta."

Ikäväksemme täytyy sanoa, että sellainen ei ole totta. Jos se olisi totta, olisi suuri taistelu jo loppunut; silloin olisi jo aika, jolloin ei kukaan enää eläisi toisen hiellä tennattulla rahalla. Osaakeen omistajat, jotka eivät tee työtä, eivät enää leikkelsi "kupohkeja" työläisten hiestä, "uresta ja kyynelistä". Koettaa uskotella toisia ja itseämme, että ei ole luokkia olemassa, on yhtä hullua kuin uskoa että ei ole sakalaisia armeijaa.

Luokkataistelua ei ole tuotu tänne ulkomailta, eikä se ole mitään ulkomaalaista, vaan ovat sen synnyttäneet tässä maassa ne jotka nykivät kansainvälisessä. He ovat näytäneet kansalle, että luokkataistelu on olemassa. Ihmiset jotka asuvat kurjuuden pesissä, New Yorkissa, vierakkain rikkaiden palatsien kanssa, eivät viissinkään kuulu samaan luokkaan kuin ne, jotka asuvat niissä palatsissa. Kirjanpitiäjä, joka saa \$5 viikolta palkkaa, ei voi kuulua samaan luokkaan, kuin rikas nainen, joka maksaa yhdes-tään vaatokappaleesta enemmän kuin tämä konttoristi tienaa kuukaudessa. Nainen joka on pitkät päivät polvillaan ja pese konttorihouneitten lattioita, ei voi kuulua samaan luokkaan, kuin sen rakennuksen omistaja. Yksi luokka tekee työtä eläkseen ja toinen luokka elää sen työnteosta. Luokat syntyvät siitä, kun koneiden ja tuotannon omistajat eivät salli työläisen nauttia niistä hyvyksistä mitä he tuottavat, vaan se toinen luokka nauttii kaikista mukavuuksista. Nämä ihmisnykyvät kuuluvat klupeliin ja yhdistykseen, vaan työläinen on usein menettänyt työpaikkansa, kun on yhtynyt unioniin. Sota ei ole meille näyttänyt, että ei ole luokkia, mutta tämä sota on näyttänyt meille miten ne voidaan poistaa. Ollaksemme täydellisesti voimakkaat sodassa, maan ja kaikki tuotantovälineet täytyy tulla kansan käsiin. Kun tämä tapahtuu, kun toinen ei saa toistaan enää röstää, niin silloin ei enää ole luokkia olemassa. Alkua antako narrata itseänne, että ei ole luokkia. Se on ollut kautta aikain yläluokkalaisten luotto, että he voisivat paremmin nylkeä. Sillä kun työläiset tulevat luokkatietoisiksi, ei heitä ole niin helppo nylkeä. Se että rikas ja köyhä marssivat rinnakkain sotaan, ei merkitse sitä, että luokkarajat olisivat hävinneet, enempiä kuin sekään, että pankkiiri ja työläinen pienessä maalaiskaupungissa sammuttavat tulla palaa rinnakkain. Kuka ikänä haluaa jouduttaa sitä päivää, jolloin luokat häviävät, panee kaitten voimansa ja tietoisuutensa sen asian eteen, että maan omis-

tusoikeus ja rikkaus tulisi kansalle jolle se kuuluu. Silloin ovat kaikki työläisiä ja silloin ovat luokat hävinneet. — T. T. S.

Ammattikuntahistoriaa

Semmoiksi kuin keskiajan käsityöammattikunnat olivat muodostuneet, käsittivät ne suuremman tai pienemmän määrän mestareita, jotka ammattiinsa nähden nauttivat samallaisia oikeuksia. Muodoista, millä ammattikuntain itsehallintoa ohjattiin, on ollut vaikeanlainen saada täyttä selvyyttä. Tiedetään kuitenkin, että ammattikuntia johti kaksi tai neljä vanhiata, joitten valtuudet myöhempiä aikoina muodostuivat elinkauteksi. Sitäpaitsi valittiin usein, tanskalaisen esimerkin mukaan, jonkinlaisia hankkijoita, joiden toimenä oli järjestää ja ohjata ammattikunnan monia julkia ja juomineja. Keskiajan ammattiryhmillä oli määräävä vaikutus jokaisen yksityisen jäsenen ei ainoastaan julkiseen vaan myöskin yksityiseen persoonaalimaahan. Mestarin itsensä edut olivat mitä läheisimmässä yhteydessä ammattikunnan etujen mukana ja samoin hänen perheensä edut. Niinpä esim. mestarin kuoleman jälkeen leskelle annettiin joitakin "armovuosia" harjottaa edesmenneen miehensä ammattia ja nauttia hänen ammattikuntajuttujaan. Mestarin perheeseen luokutui myöskin jokainen kisälli ja oppilas, joka työskenteli hänen verstaassaan. Tämän kautta hänen työläisensäkin joutuivat nauttimaan ammattikunnan suojelusta ja olivat sen määräysten alaisia.

Ensiksi on meidän tutustuttava oppilaseen, ehtoisiin millä hänet oppii otettiin ja hänen suhteestaan mestariinsa ja tämän perheeseen sekä lopuksi hänen vapautumiseensa opista. Keskiajan lopulla pantiin oppilain oppinoton ensimmäiseksi ehdoksi, kuten sanotaan senaikaisissa ammattikuntain säännöksissä, "että oppilain tulee olla miehistä sukupuolta." Varhaisempina aikoina ei tätä määritelmää vielä esiinny. O-lipa Pariisissa 12- ja 13-sataluvulla ammattikuntaihin, joihin kuului yksinomaan naisia. Esim. silkinkehääjät ja suurine varttinoineen, muodostivat sellaisen ammattikunnan, jota ohjasi naismestari ja jolla oli naisia työssä ja oppilaina. Kõlmissä muodostivat rihmankehääjät ja kuitulanganvettäjä kaksi naisammattikuntaa, joita johti naismestari ja toinen joka valittiin vuosittain. Myöskin otettiin aikaisempina aikoina ammattin naisia miesten rinnalle työhön. Ammattijveljen rinnalla viihtyi ammattisisko ja oppilassisko. Tällaisia ammatteja oli esim. Kõlmissä vearankutojat ja asekoristajat sekä Lyypekissä, Ranskassa ja Sveitsissä. Löytyivät ammatteja, jotka ottivat nunniaakin ammattiinsa.

Myöskin raskaampiin ammatteihin saattoi nainen päästä. Niinpä eräässä vanhassa ammatitietokirjassa v. 1349, joka koski lakkeiseppä ja rautahanskikaan ammattia sanotaan: "Verrastaassa saa myöskin nainen käyttää vasaraa, olipa hän sitten mestarin vaimo, tytär tai palvelustyttö, kunnes hän on täyttänyt kuusikymmennä vuotta." Etä naista käytettiin raskaampiin töihin, esim. sepän ammatissa, viittaa eräs kielto vuodelta 1699, viittaa sanotaan: "kukaan mestari ei tästä edelleen saa käyttää vaimoansa eikä tyttärtään ahjoja alasyntöistä, eikä hän myöskään saa kengittäjä virvoja, väikesti hoidettavia hevosiä." Tämäkin viittaa siihen, että naista aikaisemmin käytettiin raskaampiin sepän ammatteihin.

Etä naista käytettiin apulaisena erilaisissa muissa ammatissa, voidaan päättää m.m. eräästä Nyrbnbergin kaupungin raadin päätöksestä v. 1463, kun eräs katonkattaja pyysi "saada käyttää nuorta naisihmistä, jonka tulisi kantaa hänelle katto-tiellejä," vastasi raati, että "naisihminen sai sen työn suorittaa, mutta ei saanut kajota muuriin eikä ottaa osaa kiinnittämissyöhön."

Keskiajan loppupuolella alkoi jo olla harvinaisempaa naisen pääsy ammattikuntain sekä osantotto miesten töihin. Ainoastaan vähemmän ammatitaitoa vaativat ja kevyemmät työt jäivät naisten suoritettaviksi, ja vähitellen kehittyivät ammattiolot sellaisiksi, että oppiin pyrkijän tuli olla miehistä sukupuolta.

Toinen ehto, mikä myöskin tuntui olevan erittäin tärkeä, oli että oppilain tuli olla syntynyt

aviosta. Äpärillä, enempiä kuin rikollisillaakaan, ei ollut toiveita päästä oppiin eikä ammattiin. Tähän vaikutti ammattilaisten hartaan korkea ajatus ammattin kunniaista. Ja tällä tavoin pyrittiin pitämään ammattikunnan kunnia kaiken moitteen yläpuolella. Jo vuoden 1355 Yläkurtin suutariammattikunta, kieltäen, ettei kukaan saanut pitää oppissaan sekasikiötä. Eräs vanha sananparsi sanoi, että käsityöläisten "tuli olla puhtaat kuin pulmuset, että he voisivat viihtyä kyyhkysten parissa." Oppilaaksi aikovan tuli hakemuksessaan ammattikunnan mestarille, 1500-luvulla, antaa tarkat tiedotteet siitä että hän, hänen vanhempansa ja heidän vanhempiensa oli "rehellisessä aviovuoteessa syntyneet."

Tässä vaatimuksessa oltiin erittäin tarkat ja peräntaumatomat. Kuvaava on eräs tapaus Strassburgista v. 1530. Eräs porvari oli pannut poikansa oppiin "rehelliselle" mestarille sa-notussa kaupungissa. Nuori mies menestyi ja kehittyi oppissaan, pienintäkään muistutusta ei hän aiheuttanut. Mutta kun nuori mies aikoi jättää kaupungin ja vaeltavana käsiläinä pyrkiä maailmalle, kieltäytyivät ammatin vasenvalajain, kisällit toimeenpanemasta tavannukaista laksa-aiskemua, sillä "he olivat päässet perole, että nuoren miehen isä ei ollut aviollisesti syntynyt, eivätkä sentähden saattaneet nuorta miestä pitää rehellisena." Hänen aikomuksenaan oli ohjata kisällimatkansa Nyrbnbergiin. Ammattikunnan kisällit ilmoittivat tapahtuneen kaupunkinsa raadille, joka taasen kääntyi Nyrbnbergin raadin puoleen, kysyen kuinka nyt menetellä. Viimeksimainittu raati ilmoitti, että heidän kaupungissaan ei löytölastakaan kielletä ammattikuntain pääsemästä, joten nuorella miehellä on oikeus tulla kaupunkiin ja raati lupasi pakkottaa kaupunkinsa vasenvalajain kisällit ottamaan nuoren miehen yhteytensä.

Myöskin kansallisuus saattoi olla esteenä ammattiin pyrkimiselle. Niinpä tuli esim. Rian, Lyypekin y. m. pohjois-Saksan kaupunkien ammattikuntain valhinpain valvoa, ettei oppiin pyrkivä ollut slaavilainen tai vendi, sillä sanottu kansat sulettiin ammatista syystä, että heidät katsottiin epävapainaiksi, orjiksi; he olivat herrainsa palveluksessa.

Vieli oli eräs tärkeä ehto päästäkseen käsityöammattiin. Vaadittiin, että oppilas oli vapaa syntynyt; vanhemmat eivät saaneet olla orjia tai herran palveluksessa, vaan itsellisiä, vapaita. Täten onkin ymmärrettävissä käsityöläisammattilaisten kantsantokanta, kuin he tuomitsivat nauttamat työt ja toimet "epärehellisiksi", ja sellaisen lapsilta kiellettiin pääsy ammatteihin. Tällaisiksi ammatteiksi katsottiin karjapaimenen, tullivartijan, kaupunginvalvajan, tornivartijan, rummuntalvan, yövartijan, telottajan ja yömiehen toimet. Mitä kahden viimeimain-tulnaisen toimen suorittajain tulee, ei heidän pannaanjulistamistakaan ole ihmeteltävää, mutta kun "epärehelliseksi" työkä katsottiin vielä esim. kylvetäjän, parturin, myllärin ja liinavaatteen kutojan työ, tuntuu kysymys mutkallisemmalta. Eihän olisi luullut näiden työtä sen saatavienmaksi kuin tavallisten käsityöläistenkään. Mutta tässä tapauksessa ei katsottukaan itse työtä "epärehelliseksi", vaan katsottiin heidät taloudellisesti riippuvaisiksi "herrastaan", he olivat epävapaita.

Vanhempiä aikoina olivat liinakanakan kutojat arvossa pidetty ammatti, istuivat verankutojain rinnalla useassa kaupunkin raadissakin, mutta myöhemminä aikoina ilmestyi maaseudulle pikkaikain palvelukseen suuri joukko liinakanakaitten kutojia, jotka olivat kokonaan riippuvia herrastaan. Samasta syystä tuomittiin myllärin ja kylvetäjän työ; he palvelivat suuria herjora maaseudulla tai olivat kirkkojen, luostarien tai kaupungin raadin ja muiden käskettävisiä. Ja kun heidät katsottiin epävapainaiksi, oli heidän lapsiltaan pääsy ammattikuntain alaisiin oppipaikkoihin suljettu.

Näissä sulkeimistukinnoissa mentiin usein aivan naurattavain äärimmäsyyksiin. Nahkuria esimerkiksi ylenkatsottiin jos hän parkitsi koiranahnan. Kisälli joka palveli semmoisessa verstaassa tuli vierotuksi, vieläpä häntä rangaistiinkin. Jos käsityöläinen sattu tapamaan koiran tai kisan, tai tuli koskeneeksi sen raatoon, julistettiin hänet saastaiseksi, sillä sen korjaaminen kuu-

KANSANKIRJEITÄ

OSASTOMME KOKOUKSELLE tk. 9 päivä oli saapunut Seattlein "Daily Call"ilta pyyntö, että osasto antaisi yhdeksi illaksi haalin heidän käytettäväkseen puhe-tilaisuutta varten. Keskustelimme asiasta ja päättimme antaa haalin vapaasti tk. 20 päivän seudessa. Paikalliset ilmoitukset tullaan lähettämään ulos, etä paikkakuntalaiset tulevat tietämään tarkalleen minä iltapa puhetilaisuus tulee olemaan.

Lainakirjasto, joka tähän asti on ollut avoinna torstai-iltain klo 7-8, muutettiin siten, että se tästä lähtien tulee olemaan avoinna joka keskiviikko iltana kello 7-8. Tämä muutos tehtäin siksi, että se sopii mainion hyvin samaksi illaksi kuin osaston kokouksetkin ovat, joten, samalla kun käy kirjoja lainaamassa, voi myöskin pistäytyä osaston työkokouksessa.

Avoliittojen solmiminen on ollut Grays Harbor kunnassa viime vuonna suurempi kuin edellisessä vuotena, olen viime vuonna 384, ja edellisessä 366 eli 18 "solmua" enemmän kuin edellisessä vuonna. Se kai johtune siitäkin, että nuoret miehet, jotka pelkivät joutuvansa sota-väkeen, menivät naimisiin säästyäkseenä siten joutumasta sotaluokkaimiin.

Hoquiamilaiset kalastajat kertovat veden olevan liian korkean nykyään vielä alkaaksensa talvikalastuksen Grays Harborin vesistöillä. Kalastusaika jo alkoi

ENSILUOKAN KAUPPATAVARA

leinen hinta ja hyvä palvelus on meidän motto. Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi Union Pacific Coal Co. YANNA WVO

Uusi, iso 10c kannu COPENHAGEN

on nyt saatavissa ME TAKAAMME

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Eille kauppaalanne ole sitä me lähettämme sitä Teille postissa tavallisella hinnalla. 10c laatikko, siksi kunnnes kauppaalanne voi sitä teille tarjota. Postimerkit kolpaavat maksuksi. Copenhagen suu-nuuska on maailman parhaalla suu-tupekkaa. Weyman-Bruton Company, 1107 Broadway, New York.